

коны, който на сѣкѣдѣ ся надѣе да може да заслужи прѣхранѣ-тѣ си, който нищо повече не желае, освѣнѣ да промине юще нѣколко дѣне на живота си между, добронравны и почтенны чловѣци и съ книги-тѣ си, и комуто най-послѣ сичка-та земя е отечество, и сичкы-тѣ народи, колкото сѣ по-питомни и по-благонравни, толкозь му сѣ по-сродни и по-мили.

То' е право, че вынѣгы, сладка една симпатія лежи на сърце-то ни и като магнитъ ны привличя къмъ наши-тѣ едноплеменны и къмъ мѣсто-то дѣто смы ся родили и порасли; и мене ми е по-драгаволно да живѣѣ между монтѣ еднородцы въ най-отстраненны-тѣ мѣста на балкана, или и въ най-просты-тѣ села на полето и споредъ силѣ-тѣ си да имѣ служѣ и да гы ползувамъ въ каквото могѣ, а не далеко отъ тѣхъ да намѣрѣ щастіе-то си и да живѣѣ само за мене си, безъ да смыслямъ за тѣхъ.

Но на отговорѣ-тѣ си да дойдѣ.

Чюдно нѣщо е, брате Серафиме, да ся мысли свободно, и за сѣко нѣщо да ся разсѣжда че тогазь да ся говори, и нашата душа веднѣжъ като познае и вкуси тѣзи богоданнѣ и природнѣ неѣ свободѣ, никакъ ве'че и за нищо не мо'жи да ся подчини на противно-то. Тѣло-то можешъ да го принудишь, да го насилишь и въ желѣза да го оковешъ, то свободный-тѣ духъ никакъ и никога. Знамъ че ще речешъ: мысли ты каквото ти е драго; ама неиздавай на вѣнѣ това което не е за всякого; но не е така братко за сѣко нѣщо. Зло-то и не разумно-то не трѣба нито да ся помысля, ако е възможно, или баримъ да ся непоказва за соблазнь и за повреждъ на другы-тѣ, но да мысли чловѣкъ почтенно, разумно и полезно, а че за хатѣра на глупаво-то незнайство и на слѣпо-то суевѣріе, да го не казува, да може да изведе брата си и ближняго си отъ мрачно-то невѣжество и да го просвѣти, че да не рачи, това не само на Евангелскѣ-тѣ, но изобцо на чловѣчскѣ-тѣ любовь е противно. Но, политика-та го така изискува ще рѣчешъ! ха, Серафиме, за политикѣ да лицемѣрствовамы? и прѣзь сичкый си животъ да лѣжимъ? И то' не за голѣмъ нѣкож потрѣбѣ и въ ползѣ на обществото, но за голѣмъ